

Dezvoltarea industriei carbonifere în China

În Coreea de nord, producția de cherestea a crescut considerabil în primele 4 luni ale acestui an. Exploatarea forestieră din Iubion, provincia Hamhînul de nord, este unul din cele mai mari centre ale industriei de cherestea din R.P.D. Coreeană. Muncitorii de la această întreprindere și-au îndeplinit sarcinile pe primul trimestru al anului în proporție de 109,7 la sută, reducând în același timp prețul de cost cu 10 la sută. Muncitorii forestieri de la această întreprindere au primit drapelul muncii din partea guvernului. Exploatarea forestieră din localitatea Taepoon, situată în regiunea muntoasă de la frontiera de nord a Coreei, a obținut în primul trimestru al acestui an o producție egală cu aceea din întregul an 1953. Și în alte centre ale industriei de cherestea, ca de pildă, la Hoion, planul de producție pe primul trimestru a fost de asemenea îndeplinit. La Ciianci-jin, muncitorii forestieri au prelucrat de 2,5 ori mai mulți copaci decât fusese prevăzut în plan.

Un număr de 42 muncitori din industria forestieră au fost decorați pentru succese obținute în muncă în cele cîteva luni care au trecut de la încheierea armistiștiului în Coreea.

PAGINA CULTURALĂ

Cronica cinematografică

„Vassa Jeleznova”

(Cinematograful „N. Bălcescu”)

Spectatorul care vede acest film de o adinca analiză psihologică a personajelor, a situațiilor în care se află acestea, își dă seama pînă unde poate fi însoțită viața oamenilor în societatea burgheză. Familia Jeleznovilor nu este decît o conviețuire laolaltă a unor ființe pe care nu le leagă decît traiul de fiecare zi. Adevărat se urase cu înverșunare, nu pierd ocazia de a-și face rău unii altora, iar cînd unul dintre ei stă în calea prosperității afacerilor, este înlatrat fără milă.

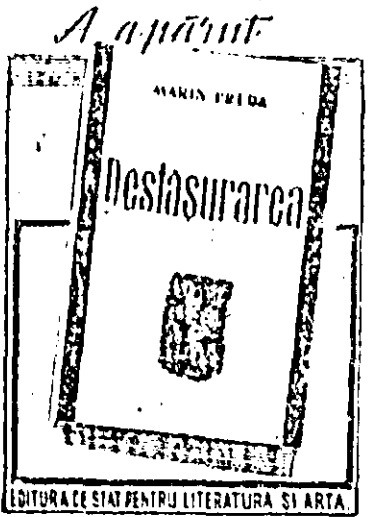
O problemă a cărei rezolvare burgheză este amply reluată în film este poziția socială a femeii. Chiar cînd e vorba de o femeie superioară, cu voință și inteligență vie, capabilă de sentimente profunde, de apreciere a frumuseții — cum era cazul Vassel — ea este brutalizată, însoțită, coborâtă pînă la ultima treaptă a umilinței, sau, dacă reușește să se ridice deasupra acestei însoțiri, devine la rîndul ei bruta care distruge viața celor din jur. Artista poporului Vera Pavlova care a creat și alte roluri minunate, dezbătute, cu o umiltate adîncă, înfrunga complexitate a caracterului Vassel.

Ca o replică și un contrast al Vassel, apare fratele ei Prohor Borisovici Hrapov, interpretat de talentatul artist al poporului M. Jarov. Prohor este vesel, fermecător, glumeț, gata oricînd să rîdă chiar și de el însuși, e poet și cîntă la chitară. Sub aceste aparențe se ascunde însă un suflet murdar, amoral, lacom de bani, asupritor.

Alături de aceștia apare Rașel, femeia care și-a închinat întreaga viață unui fel nobil, mai presus de interesele sale personale, femeia care inspiră respect și dușmănie ei.

Pătrunzînd adînc caracterul personajelor, artiștii sovietici au reușit să redea cu multă vigoare viața din jurul familiei burgheze în descompunere. Simți că prăbușirea acestei familii, alături de ea a afacerii altă de prosperitate în momentul dat, anunță prăbușirea întregului edificiu social care l-a dat naștere, orînduirea capitalistă.

Regizorul filmului L. D. Lukov, împreună cu operatorul V. Rapoport, au știut să scoată în evidență și sublinieze cu multă vigoare ideile esențiale ale puternicii drame scrise de marele Gorki.

Reeditarea romanului „Răscoala” de Liviu Rebreanu

O lucrare apăsătoare și nedorită de nimeni a stăruit pînă nu demult în jurul amintirii lui Liviu Rebreanu, unul din cei mai mari prozatori ai literaturii noastre, autor al cunoscutelor romane: „Pădurea spinzuraților”, „Ion”, „Răscoala”.

Faptul are desigur o anumită explicație: în ultimii ani ai vieții, romanierul alunecase din ce în ce mai mult pe poziția claselor dominiante, înstrăinîndu-se de poporul pe care-l cunoscuse atît de adînc, dar cărui nu-i rămăsese credincios pînă la capăt.

Descendent dintr-o familie de învățători, Liviu Rebreanu s-a născut în 1885 la Tîrlisua, un sat din apropierea Semeșului, unde va face și școala primară. După absolvirea liceului se înscrie la facultatea de medicină din Budapesta, dar greutatea de ordin material îl silește ca să intre în armată. Ca ofițer în armata austro-ungară, se împacă greu cu viața de cazarmă, fapt care-l va determina mai tîrziu să demisioneze și să se dedice în mod exclusiv literaturii.

În jurul anului 1908 îl întâlnim în Capitală unde și-a început anii grei ai necenzurii literare colaborînd la „Convorbiri critice” și apoi la „Revista idealistă”.

Volumele „Frîmțări” și „Golani” marchează debutul literar al scriitorului.

Dacă primele începuturi nu vor anunța încă pe marele prozator de mai tîrziu, vom remarcă totuși o orientare sîmțioasă a scriitorului către o literatură realistă. Urmă din născutului dezvoltă o tematică bogată și sub diverse planuri din viața de mizerie a țărănilor asupriți („Proștii”, „Glasul inimii”, „Fapt divers” etc.). În contrast cu tematica strict realistă, născutului scriitorului sînt însă viciale de unele stigmatice ale naturismului. Uneori, la Rebreanu, felul de a fi al personajelor pare a fi determinat nu de viața socială, ci de un fel de predestinare biologică.

Adevărată afirmare ca scriitor și-o va face Rebreanu cu romanul „Ion”, a cărui primă versiune a fost născută „Rusinea”.

Tema pe care o abordează scriitorul în romanul „Ion” era deosebit de nouă și interesantă: antagonismul de clasă din viața satului ocupau primul plan al romanului. Totuși, personajul Ion nu poate fi o figură reprezentativă a țărănilor romîni.

Ion este stăpînit mai degrabă de o ambiție nemăsurată de a strînge pămînt, pe orice cale, prin orice mijloace. Goana după pămînt, după înăbușirea în înăbușă toate celelalte calități, deumanizîndu-l pînă acolo încît va înceta să mai vadă în Ana — soția lui — o ființă omenescă, ci numai zestre pe care i-o adusese această.

Credînd cu multă finețe diferitele aspecte din viața satului, ca: hora, nunta, botezul, etc., romanul acesta constituie o adevărată monografie a satului ardelean.

În construirea romanului sînt și

unele lipsuri care amintesc de vechea influență naturalistă a scriitorului.

Un alt roman care reprezintă un deosebit succes nu numai al scriitorului, dar și al literaturii noastre este „Pădurea spinzuraților”, unde principala preocupare a lui Liviu Rebreanu a fost de a zugrăvi barbariile războiului imperialist. Eroul principal al romanului, Apostol Bologa, fiul unor burghezi avari, plictit de viața monotona a satului, va pleca pe front mai mult dintr-o ambiție juvenilă pentru a face pe vileaz în fața logodnicei sale, Marta, o fată de moravuri ușoare.

Bologa înțelege să-și facă datoria față de statul austro-ungar. Cînd, în urma unui ordin, va fi silit să plece în Ardeal pentru a lupta împotriva romînilor, Bologa trece printr-un adevărat proces de conștiință încercînd să dezerteze, este prins și condamnat la spînzurație.

„Pădurea spinzuraților” e scrisă fără umbră de sovînism. Totuși Rebreanu reduce problematica la Bologa sau la cei de-o seamă cu el, oameni a căror poziție avantajoasă le dicta sentimentul datoriei și al respectului față de statul burghez. Problema decît nu este extinsă și la marea majoritate a soldaților, muncitorilor și țărănilor, pe umerii cărora apăsa războiul.

Lăsînd la parte lipsurile sale, „Pădurea spinzuraților” este un roman care se menține la un înalt nivel artistic și care constituie una din cele mai zguduitoare pagini din literatura noastră care a condamnat războiul. După „Pădurea spinzuraților”, tematica în opera lui Rebreanu începe să devină mai cîșoasă, strînsă de marile frîmțări ale vieții sociale. Romane ca „Adam și Eva”, „Ciuleandra”, „Crăișorul Horia”, sînt concesii făcute de autor gustului burghez.

Frîmțările sociale din jurul anilor 1930—1933 au avut o influență hotărîtoare asupra creației lui Rebreanu. Este o epocă în care scriitorii din literatura noastră se orientează spre marile probleme sociale; este o epocă în care se cristaliză o adevărată eflorescență a romanului.

În această epocă, Rebreanu se va apropia cu și mai mult succes de viața poporului, dîndu-ne cea mai valoroasă operă a sa, romanul „Răscoala”.

„Răscoala” înfățișează tabloul luptei țărănilor asupriți împotriva mizeriei, sărăciei, lipsa de pămînt care formează obiectivul principal al romanului. Sînt aspecte pe care autorul le zugrăvește cu toată plenitudinea mijloacelor sale artistice.

Rebreanu urmărește marea „răscoală” de la 1907 pe mîna botezului luga. Represiunile care au urmat din partea guvernului sînt descrise zguduitoare pe ultimele pagini ale romanului. „Răscoala” include între filele ei una din cele mai dureroase pagini din istoria luptei poporului nostru împotriva exploataților.

Acțiunea este bine condusă de autor în toate cele trei momente ale răscolei: pregătirea, izbucnirea și înăbușirea ei. Autorul înfățișează spontaneitatea răscolei țărănești, dar în același timp și caracterul ei anarhic. Chiar și dezordinea tragică al evenimentelor reliefează cu multă îndrăzneală caracterul de clasă al represiunii din partea guvernului.

Prin varietatea unei tematicii alit de bogate, prin maniera în care rezolvă autorul conflictul principal al acțiunii și mai ales prin paginile unui zguduit realism, „Răscoala” constituie o adevărată frescă istorică.

Deși autorul portretizează diverse figuri de țărani, totuși nu izbuteste să reliefeze din mijlocul lor nici un tip reprezentativ. Ni s-ar părea că asupra lui Petre atenția scriitorului s-a concentrat pentru mai mult timp; totuși acesta este un om neholărit, mînat mai mult de porniri instinctuale. El este cînd elementul cel mai combativ, cînd cel care va încerca să pololească furia mulțimii.

Rebreanu nu urmărește creșterea conștiinței de clasă a elementelor celor mai avansate din masa de țărani răsculați; și de aici și neputința scriitorului de a descoperi individualități puternice de țărani pe care să le contureze cu vigoare.

„Răscoala” reprezintă un numai o biruință a realismului dar și una din cărțile care au avut un puternic ecou în rîndurile maselor. Apariția ei a fost salutată cu multă căldură de către Alex. Sahia, care în „Cuvîntul liber” scria următoarele: Rebreanu, printre foarte puțini la noi, s-a apropiat de social, de frîmțările largi și profunde ale țărănilor noastre obidiți. Astfel, el a putut să imprimă tragismul epocii, fișele clipei pe care o trăim... și în fruntea acestei mari acțiuni l-am dori pe Liviu Rebreanu.

Dar scriitorul n-a răspuns acestei chemări. Alunecînd pe poziții reacționare, el părăsește în mod definitiv cîmpul marilor realități sociale. De aici înainte tematica lui va fi vicială de germenul celui mai acut naturism, precum și de preferința pe care o are pentru platitudinile eroice.

Pentru documentarea romanului „Răscoala”, Rebreanu colindase prin țară stînd de vorbă cu țărani care participaseră la evenimentele; așadar, scriitorul păstrase legătura nemijlociată cu viața și cu oamenii, legătură în urma căreia avea să înzestreze literatura noastră cu una din cele mai durabile opere.

Însușecul unor române ca „Jar”, „Gorila” sau „Amindoi” se explica tocmai prin alunecarea scriitorului pe cele mai reacționare poziții; dar aceste romane aveau să fie date uitării cînd, chiar după apariția lor. Au rămas în schimb neclintite „Ion”, „Pădurea spinzuraților” și „Răscoala” — adevărate pietre de hotar în creația scriitorului.

Prof. G. M. Ciobanu

Ciprian Porumbescu — un mare înaintaș al muzicii noastre

Crescut în spiritul ideilor înaintate ale revoluției din 1848, Ciprian Porumbescu s-a simțit întotdeauna legat de poporul din care s-a ridicat. În toată viața sa (1853—1883), așa scurtă cum a fost, s-a aflat în permanență alături de cei ce munceau, cei trudiți și asupriți. Înestrat cu un mare talent muzical, înca din copilărie a fost cucerit de frumusețea cîntecului nostru popular. Alături de țărani, ascultînd cîntecul lor, cîntînd „de-avîmă” cu ei, Ciprian Porumbescu a cunoscut și a înțeles în întregime viața și suferințele poporului. El și-a închinat întreaga putere de muncă luptei pentru o viață mai bună a celor ce munceau, pentru eliberarea de sub asuprirea exploataților ce se împletea cu asuprirea monarhiei habsburgice. În fruntea societății „Arboreasa”, creată în Bucovina în scopuri culturale-educative, Ciprian Porumbescu desfășoară o vie activitate politică în cadrul sezișurilor literare sau muzicale în care cîntecul și recitățile erau salutare la adresa asupritorilor și înclama la luptă pentru descălușare. Nici temnița în care l-a aruncat stăpînirea de atunci, aducîndu-i „germenul morții timpurii”, nici persecuțiile nu l-au descurajat.

Legătura lui Ciprian Porumbescu cu masele populare a determinat și caracterul profund popular al operei compozitorului. În toată viața, el duce o activitate de neobosit folclorist, valorificînd în mod creator cîntecul și jocul nostru popular. Muzica lui Ciprian Porumbescu, folosind intonațiile populare, exprimă dragostea de viață a maselor. În „Dorul”, „Doina”, „O seară la stîna”, „Horia”, „Zefir de toamnă”, în multe părți ale operelor sale „Crai nou” ca și în multe alte compoziții, el a folosit creația muzicală a poporului nostru, „compunînd” pe care l-am studiat și-l studiez și acum — după cum mărturisesc — el însuși.

Pentru Ciprian Porumbescu ca și pentru poporul nostru, cîntecul nu este un simplu divertisment, ci mijlocul de exprimare și de însușire a sentimentelor. De aceea el cultivă tocmai genurile care sînt capabile să pătrundă adînc și repede în popor. Cîntecul, romanța, cantata, opera, etc., sînt caracterizate prin predominanța melodiilor cantabile, accesibile maselor, fapt pentru care compozitorul, conducător al mai multor formații instrumentale și de coristi amatori, luptător pentru ridicarea culturală a poporului, își manifestă — în activitatea sa de creator — o mare predilecție mai ales pentru aceste genuri. De aceea melodiile cîntecelor sale se bucură de multă popularitate. Lucrările „Altarul minăstirii Putna”, „Hai române”, „Imnul unirii”, „Balada”, fragmente din opera „Crai nou” și multe altele au fost îmbrățișate cu căldură de mase, încă din timpul vieții lui.

În virtutea frîmțirilor sociale din acea epocă, muzica lui Ciprian Porumbescu exprimă și înaripăză aspirațiile de eliberare națională a maselor, dorința de unire a poporului român, de descălușare din lanțurile exploatației. „Suspinul prizonierului”, „Hora detrunchișilor”, „Hora unirii” și multe alte lucrări ale lui sînt pătrunse de caldul patriotism al compozitorului.

Necîntînit s-a străduit Ciprian Porumbescu să realizeze o muzică apropiată de mase, cit mai accesibilă, mai pe înțelesul acestora, iar străduințele sale au fost încununale de succes, ceea ce a făcut ca multe dintre compozițiile lui să fie primite de oamenii muncii ca opera lor proprie.

Viața lui a fost însă împovărată de multe greutăți, amenințat să rămină oricînd muritor de foame. Din această cauză a fost de multe ori nevoit să primească ajutorul unor familii avute, ceea ce a influențat negativ creația compozitorului, care a trebuit să facă unele concesii gustului lăit al saloanelor.

Prin conținutul operei sale și orientarea sa progresistă, prin patriotismul și încrederea lui neîstrămutată în viitorul „Romîniei înfloritoare” despre care vorbea întotdeauna cu entuziasm, Ciprian Porumbescu rămîne o pildă vie de compozitor-creație. Ieșit din popor, luptînd alături de poporul ale cărui năzuințe le-a înțeles și le-a cîntat, creația lui reprezintă o prețioasă moștenire artistică de care ne putem bucura abia în zilele noastre.

P. Nelcu

O carte sovietică despre Republica Populară Romînă

De curînd a apărut la Moscova cartea „În România nouă”, scrisă de doi ziaristi sovietici, V. Plankov, și P. Melnikov — corespondenți al ziarului „Pravda” la București.

După o scurtă trecere în revistă a trecutului istoric al Romîniei și o prezentare pîtoarească a țării, autorii înfățișează transformările radicale

petrecute în economia R.P.R. succesele remarcabile obținute în industrializarea țării, în dezvoltarea agriculturii, în revoluția culturală și în domeniul politicii naționale. După cum arată revista sovietică „Novii Mir” în recenzia publicată, cartea este interesantă și folositoare pentru cei ce doresc să cunoască viața poporului nostru.

La sfîrșit de stagione teatrală

Stagiunea teatrală 1933—1934 la Teatrul de stat Arad se caracterizează printr-o muncă mai intensă și cu rezultate mai bogate decît în stagiunile precedente. Închiderea stagiunii la sediul s-a făcut la 4 mai a. c., iar închiderea completă a stagiunii se va face la 1 iulie a. c., dată la care ultimul turneu din cele trei existente își va încheia activitatea.

Ținînd seama de importanța pe care partidul și guvernul nostru o acordă mișcării culturale din țara noastră, Teatrul de stat din Arad, în această stagiune și-a lărgit activitatea prin înființarea unei noi secții și anume: Colectivul artistic de regiune al teatrului. Prin înființarea acestui colectiv sarcinile de plan ale Teatrului de stat au crescut. La baza întregii activități a teatrului nostru a stat politica de întocmire a repertoriului, călîndu-se să se țină cont de necesitățile și cerințele oamenilor muncii.

Înființarea noii secții a teatrului, la 2 decembrie 1933, ne-a dat posibilitatea unei simțitoare îmbunătățiri în compoziția repertoriului.

Dacă prima parte a stagiunii nu ne-a putut permite o variație în repertoriu, apoi în cea de a doua parte a ei, am putut să punem la dispoziția spectatorilor un repertoriu destul de bogat și variat începînd de la „Oameni de azi” pînă la „Gaițele”.

Stagiunea 1933—1934 la teatrul nostru a înregistrat 10 premiere din care 6 la sediul, 2 la secția „Teatrul de regiune” și 2 la secția de marionete. Toate aceste premiere au dat

posibilitatea tuturor membrilor colectivului teatrului să depună o muncă intensă; tinerii regișori artistici, actorii și tehnicienii acestui teatru și-au putut dovedi posibilitățile, talentul lor.

Un sprijin efectiv a primit direcțiunea teatrului din partea secțiilor de artă a statului popular regional, din partea organizației de bază P.M.R., a Comitetului sindical și a Consiliului artistic al teatrului, în încadrarea întregului colectiv într-o bună disciplină a muncii.

Rezultatele obținute în cea de a doua parte a stagiunii ne-au dovedit orientarea justă în alcătuirea repertoriului. Numărul spectatorilor a crescut, calitatea spectacolelor a fost tot mai bună.

Deși sarcinile de plan depășesc aproape de două ori pe cele ale anului 1932, numai în trimestrul I al acestui an, realizările noastre sînt aproape cit cele cunoscute pe întreg anul 1932. Astfel, în acest trimestru numărul spectatorilor, care au vizionat spectacolele celor trei secții ale Teatrului de stat din Arad, a trecut de 46.000. S-au bucurat de o afinență deosebită de public colectivul teatral pentru regiune, care a jucat într-un mare număr de comune din regiunea Arad și din regiunile învecinate piesele „Oameni de azi” de Lucia Demetrius și „Nu vreau să mă-nsoz” de Teodor Frenău, a căror acțiune se petrece la țară, oglîndind transformările noi în drumul spre socialism ale țărănilor muncitoare. Aceste piese au dus în fața spectatorilor, oameni ai muncii,

un conținut plin de învălăminte prețioase. Felul în care s-a desfășurat activitatea acestui colectiv, aprecierea bună de care se bucură la saute dovedește necesitatea lui. De acum oamenii muncii de la saute și-lu că au un teatru al lor pe care-l așteaptă de fiecare dată cu nerăbdare.

În aceste zile are loc și turneul teatrului pentru cei mici, teatrul de marionete „Prichindel”. După o activitate rodnică în Arad, cînd a jucat în fața copiilor piesele „Lăpule și vulpea”, „Gîscănel”, „Hensel și Gretel”, teatrul de marionete joacă acum și pentru copiii țărănilor muncitori. În cele mai multe saute și comune nu au avut loc niciodată spectacole de acest fel. Pe lângă atracția nouății — marionetele — teatrul acesta dă un obol prețios în educarea copiilor. Despre frumosul succes în turneu sînt grăitoare cifrele de spectatori din comunele: Radna — 334, Fibiș — 440, Curtici — 322, Pecica — 562.

În această stagiune colectivul Teatrului de stat a făcut un mare pas înainte în ceea ce privește calitatea artistică a spectacolelor. Au fost montate piese de o mare valoare dramatică și de o mare importanță educativă ca: „Ruptura” de Boris Lavreniev, piese românești dintre cele mai valoroase, ca „Ultima cră” de M. Sebastian și „Gaițele” de Al. Kirițescu. Spectatorii au apreciat în unanimitate interpretarea artistică a actorilor, realismul decorurilor și costumelor, grija deosebită a colectivului pentru menținerea și creșterea nivelului artistic de-a lungul

stagiunii. La aceasta au contribuit în primul rînd actorii interpreți, care au muncit la aceste piese cu mare interes, ca și faptul că au fost aduși regișori artistici din Capitală. Regizorii tineri ai Teatrului de stat au fost ajutați de întregul colectiv precum și de către unii autori ai pieselor ce se pregăteau.

Spectatorii și-au arătat bunele păreri despre aceste spectacole cu ocazia discuțiilor organizate pe marginea premierelor, cînd ei au luat cuvîntul în număr mare („Ruptura”, „Mielul turbat”, „Ultima cră” și „Gaițele”). Piesa „Ultima cră”, care se joacă în turneul ce a fost organizat în întreaga țară, va fi jucată și în Capitală. Despre succesul spectacolelor colectivului de regiune vorbesc cu multă semnificație declarațiile și impresiile unor mare număr de țărani muncitori, muncitori din S.M.T., învățători, funcționari care au văzut cele două piese. În caietul de impresii al turneului pot fi găsite zeci de declarații în acest sens.

Pentru meritele dovedite în munca Teatrului de stat, care la deschiderea acestei stagiuni a împlinit cinci ani de la înființarea sa, un număr de actori și tehnicieni au fost decorați cu „Ordinul muncii” clasa III-a (Elena Bodi, Nicolae Antoniu) și „Medalia muncii” (Mimi Crețulescu, N. Mihaș, Zăharia Volbea, Teodor Caragea și Iosif, Sirbu). La festivitatea aniversării de cinci ani, un mare număr de întreprinderi și instituții au adus teatrului, în semn de recunoștință pentru activitatea lui cultural-educativă, cadouri semnificative.

În această stagiune actorii și regișorii teatrului au depus o impor-

tantă activitate celărească și culturală. Unii actori au instruit echipe artistice teatrale din fabrici și instituții, alții s-au deplasat în regiune, unde au dat ajutor formațiilor teatrale ale căminelor culturale pe ocazia concursului pe țară al echipelor artistice (raioanele Gurahonț, Lipova).

La stația de radioficare, mai ales în prima parte a stagiunii, colectivul artistic al teatrului a prezentat programe, cuprînzînd fragmente din piesele ce se jucau pe scena teatrului. Teatrul a dat și spectacole speciale pentru tineret, a jucat în sălile culturale ale sindicatelor („30 Decembrie”, „7 Noiembrie”).

Cu toate succesele importante obținute în munca artistică, în atragerea unui număr cit mai mare de spectatori din oraș și din sautele regiunii Arad, munca teatrului a avut și lipsuri. Astfel, în prima parte a stagiunii (septembrie—octombrie 1933), repertoriul teatrului nu a fost destul de variat. În acest timp au fost jucate 3 piese orientate spre aceleași probleme ale vieții țărănești: „Ultima cră” de la noi din țară și ale vieții colhoznice, pentru ca spre sfîrșitul stagiunii să se joace numai comedii. Era just ca repertoriul să fie echilibrat și variat în întreaga stagiune. Teatrul n-a ținut o legătură strînsă cu masele de oameni ai muncii, nu au fost organizate vizite în fabrici, consfătuiri cu muncitorii mei din oraș, care să-și spună părerea despre munca teatrului și să aducă propuneri în privința repertoriului, a interpretării, etc. Chiar programele date la stația de radioficare din Grădiște au fost întrerupte încă din luna ianuarie. Un număr mic de actori au instruit echipele sindicatelor. Lipsa aceasta s-a fă-

cut simțită cu ocazia întrecerii între echipe, cînd formațiile teatrale s-au prezentat — în general — slab instruite.

Colectivul teatrului și direcțiunea lui urmăresc să lichideze în viitoarea stagiune lipsurile care au existat în munca de pînă acum. Teatrul va munci pe viitor în condiții mult mai bune: o parte din clădirea teatrului (scena, cabinete, o parte a sălii), vor fi reparate și amenajate în condiții optime. În curînd se va inaugura teatrul în aer liber, în care va fi prezentată de către teatru și filarmonică, încă în luna august, opera „Vînzătorul de păsări” de Zeller.

Teatrul va organiza spectacole speciale în cinstea aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică.

Încă de pe acum se fac pregătirile pentru deschiderea noii stagiuni. Se pregătește comedia „Fete frumoase” de Simukov și cunoscuta piesă „Tartuffe” de Molière. În repertoriul noii stagiuni vor figura noi piese românești actuale, piese clasice (Shakespeare, Ostrovski) și noi piese sovietice.

Colectivul pentru regiune va juca și alte piese în regiune, iar teatrul de marionete pregătește de pe acum basmul „Cei cinci chinezi” și cunoscutul basm al lui Creangă „Capra cu trei iezi”.

Întregul colectiv al celor 3 secții ale Teatrului de stat din Arad, urmărește ca în viitoarea stagiune, să prezinte spectacole cit mai bune, care să fie un puternic mijloc de educare cultural-artistică a oamenilor muncii din oraș și regiunea noastră.

S. Helea și I. Jivan

Realizarea sarcinilor contractului colectiv, mijloc de îmbunătățire a condițiilor de lucru

Un mijloc important pentru mobilizarea maselor în vederea trecerii în viață a hotărârilor partidului și guvernului este contractul colectiv, încheiat în fiecare întreprindere și instituit între conducerea administrativă și comitetul de întreprindere.

Acolo unde există o preocupare pentru realizarea angajamentelor cuprinse în contract și un control asupra respectării acestora, contractul colectiv contribuie la realizarea sarcinilor de plan, la crearea unor condiții din ce în ce mai bune de muncă, de trai și de cultură pentru muncitorii, tehnicienii și funcționarii din întreprinderile respective.

Contractul colectiv încheiat între conducerea administrativă și comitetul de întreprindere al fabricii „7 Noiembrie”, la începutul acestui an, își îndeplinește rolul său datorită faptului că atât la elaborare, cât și la traducerea lui în viață au participat și participă majoritatea muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor care și dau tot interesul ca întreprinderea să se dezvolte, să se îmbunătățească procesul de producție, să dea produse tot mai multe, de o calitate tot mai bună și la un preț de cost redus.

Când proiectul contractului colectiv a fost supus dezbaterii, muncitorii, tehnicienii și funcționarii l-au discutat cu multă seriozitate, venind cu numeroase propuneri pentru îmbunătățirea conținutului său.

Contractul colectiv a fost supus apoi aprobării adunării generale a muncitorilor și semnat de către directorul întreprinderii și președintele comitetului de întreprindere. Imediat după aceasta, a început acțiunea de realizare a angajamentelor cuprinse în contractul colectiv. Muncitorii și tehnicienii din secțiile întreprinderii, mobilizați în întrecerea socialistă de comitetul de întreprindere, au reușit să obțină succese remarcabile. Așa, de pildă, planul de producție pe primul trimestru al acestui an a fost realizat în proporție de 102,9 la sută, iar pe luna aprilie în proporție de 118 la sută. În ceea ce privește îndeplinirea planului pe sortimente, în trimestrul I și luna aprilie a fost îndeplinit astfel: la drojdie în proporție de 100 la sută, la măcinis (moară) în proporție de 107,6 la sută, la spirit 103,7 la sută, la lichior 109,2 la sută, la oțet 124,4 la sută. Îndeplinirea și depășirea planului de producție este o faptă glorioasă care arată forța și rolul contractului colectiv.

În primul trimestru al acestui an, muncitorii și tehnicienii și-au luat angajamentul în contractul colectiv să mărească productivitatea muncii cu 1 la sută și să reducă prețul de cost al produselor cu 0,3 la sută. Aceste angajamente nu numai că au fost îndeplinite, dar ele au fost chiar depășite. Productivitatea muncii a crescut în primul trimestru

cu 4 la sută, iar în luna aprilie cu 7,6 la sută. Prețul de cost la produse a fost redus cu 1,49 la sută, prin realizarea unei economii în valoare de 308.702 lei.

După cum se poate vedea, muncitorii și-au depășit și continuă să-și depășească angajamentele luate în contractul colectiv. În același timp și conducerea administrativă a căutat să-și respecte angajamentele din contract.

Măsurile tehnico-organizatorice care au fost realizate a dat posibilitatea muncitorilor să lucreze în condiții mai bune, să depună eforturi fizice mai mici. Până în prezent au fost aplicate 9 măsuri tehnico-organizatorice prevăzute în contract. Astfel, s-a îmbunătățit ventilația centrală la curățătoria de grâu, s-a făcut izolarea termică a fierbătorilor de porumb, s-au îmbunătățit condițiile de imuniere a secarei, s-a făcut modificarea clopotelor la exhaustoarele din secția spirit și altele. În toate secțiile întreprinderii, în afară de moară, s-a aplicat noul tarif de salarizare.

În domeniul protecției muncii, conducerea administrativă a realizat de asemenea o serie de angajamente prevăzute în contractul colectiv. Printre acestea se pot aminti verificarea și repararea cărucioarelor pentru zgură, mecanizarea încălzirii țârlitelor în vagoane, — lucrare realizată până acum în proporție de 90 la sută, — mecanizarea recuperării deșeurilor în sala silelor de la moară, mecanizarea cernerii semiproduselor în sala de colectare la moară, a ambalării prafului în sala de ambalare a morii a golirii butoaielor cu amoniac la secția drojdie, mecanizarea golirii acizului sulfuric și altele. Pe lângă ușurarea lucrărilor prin mecanizare, muncitorii au primit echipamentul de protecție prevăzut în contract. Lăptele și apa carbo-gazoasă au fost puse la dispoziția muncitorilor în toate locurile prevăzute în contract. Alifii protejoare s-au dat în toate locurile prevăzute. S-au confecționat 6 aparatori la mașini din cele 16 prevăzute la secția moară și cinci din cele 10 prevăzute la secția drojdie. Peste 400 de muncitori au primit loturi individuale pentru cultivarea legumelor, de câte 300 metri pătrați, iar conducerea administrativă le-a venit în ajutor prin procurarea cartofilor, de sămânță și le-a arat loturile de pământ.

Toate aceste angajamente au fost realizate în termenele prevăzute în contractul colectiv.

O deosebită atenție s-a dat clubului muncitoresc „7 Noiembrie”. Biblioteca acestuia are numeroase cărți pe care muncitorii le folosesc pentru ridicarea nivelului lor cultural. Peste 130 muncitori desfășoară o intensă activitate în corul întreprinderii, în echipele de proză în limba română și maghiară, în echipa de dansuri, în fanfară, etc.

Pe lângă aceste realizări obținute prin traducerea în viață a prevederilor contractului colectiv, mai sînt unele puncte din contract al căror termen de rezolvare, deși a trecut, n-au fost realizate.

Astfel, deși în contract se prevăd măsuri pentru intensificarea întrecerii socialiste, acestea s-au realizat în mică măsură. Numai acum câteva zile s-a făcut un instructaj responsabililor cu întrecerea socialistă pe secții, grupe și pe brigăzi. Apoi pentru aplicarea metodelor de muncă înaltă, s-a prevăzut în contractul colectiv organizarea mai multor schimburi de experiență, lucru care de asemenea nu s-a făcut.

Mai există unele locuri de muncă unde sînt necesare pentru muncitorii alimente de protecție, cum ar fi, de pildă, la pivnițele de sub cazane, unde se scoate zgura de la fabricile de spirit, drojdie și moară, sau la curățătoria de grâu de la moară. Responsabilul cu protecția muncii, tov. Nicolae Zupcu și conducerea întreprinderii, trebuie să găsească modalitatea ca și acești muncitori, care lucrează în condiții grele, să primească alimente de protecție.

De asemenea, în contractul colectiv se prevede înzestrarea cu medicamente de prim-ajutor a truselor sanitare, precum și confecționarea de noi truse sanitare. În majoritatea locurilor, acestea sînt destul de bine aprovizionate — ca, de pildă, la moară, fabrica de drojdie și de spirit. Dar, nu același lucru îl putem spune și despre trusa de la magazia de lăzi vechi, care nu este dotată cu medicamente necesare, lipsind tinctura de iod, pansamentele, etc.

Președintele comitetului de întreprindere, tov. Andrei Rozenberger și conducerea întreprinderii, în frunte cu directorul, tov. Vasile Goguța, trebuie să ia toate măsurile pentru realizarea înlocuim și la timp a tuturor prevederilor contractului colectiv.

Organizația de bază trebuie să intensifice munca politică în rândul muncitorilor și tehnicienilor pentru ca aceștia să muncească și pe mai departe cu avînt pentru realizarea și depășirea planului de producție. La fel, organizația de bază are datoria să îndrume îndeaproape comitetul de întreprindere ca acesta să se ocupe intens de întrecerea socialistă și de aplicarea metodelor avansate de muncă, — puncte prevăzute în contractul colectiv.

Prin realizarea tuturor obiectivelor sale, contractul colectiv încheiat în acest an în întreprinderea „7 Noiembrie” va deveni un factor important în mobilizarea muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor la lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai, material și cultural.

Roadele întrecerii socialiste

Încă din timpul iernii, în atelierele gospodăriei de stat din Teremia Mare se desfășura o adevărată luptă în vederea pregătirii pentru campania agricolă de primăvară. În atelierul mecanic se reparau tractoarele și mașinile agricole, timplarii și fierarii reparau căruțele, ciștii muncitorii selectau semințele. La cursurile de pregătire profesională se însușeau metode noi de lucrare a pămîntului, iar la o fost lungă: bălăia pentru muncile de primăvară se anunța din ce în ce mai grea. Victoriile trebuia câștigată în primele zile ale desprîmării. Toate însămințările trebuiau să se facă la timp și după metodele agrotehnice avansate. Aceste condiții au impus o temeinică organizare a muncii în toate sectoarele de activitate.

Comitetul de întreprindere, sub îndrumarea directă a organizației de bază, a dovedit în acest an multă pricepere în organizarea întrecerii socialiste. Aceasta a fost organizată pe bază de contracte și e urmărită prin grafice. La întrecere iau parte brigăzile de cîmp, atelierele, tractoriștii, îngrijitorii de animale, mul-

gătorii, într-un cuvînt întrecerea a cuprins aproape pe toți muncitorii gospodăriei. În primele zile ale primăverii, au ieșit cu toții la muncă cîmpului. Pămîntul era încă reavăn, muncă nu era tocmai ușoară, dar în fiecare caz, în fiecare minut, el obțineau noi succese. Prima victorie a fost cîștigată însămințările din epoca I-a au fost terminale înainte de termen. Lupta nu s-a terminat însă, trebuiau însămințate culturile din epoca a II-a, trebuia începută muncă în vii, etc. În această epocă, trebuia să se lucreze într-adevăr științific, să se însămințeze cartofii și porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Organizația de bază a partidului a fost aceea care a insuflat muncitorilor încredere în forțele lor. Graficele întrecerii urcau în fiecare zi. Brigadierul de cîmp Heinz Dominic, muncitorul agricol Carol Blaj, ulemistul Ioan Ferke, toți cei din brigada lui Francisc Kreuter deveniseră adevărați fruntași ai bălăiei însămințărilor. La 13 mai, gospodăria de stat a reușit să termine însămințările de primăvară. Tăierea în vii precum și

loate muncile planificate pînă în acea zi în sectorul legumicol.

Ploile care au căzut aproape în fiecare zi au creat condiții favorabile creșterii buruienilor. Alături de toamnă cit și cele de primăvară trebuiau salvate de buruieni. Pentru a distruge buruienile au fost grăbite toate semănăturile de primăvară și de toamnă și s-a început imediat prășitul culturilor prășitoare. Pînă în prezent s-a prășit întreaga suprafață însămințată cu sfeclă furajeră și alte plante prășitoare. Culturile slab ieșite din lărmă li s-au aplicat îngrășămintele suplimentare.

În prezent muncitorii gospodăriei lucrează la prășit care — într-o mare măsură — se face mecanizat.

Rezultatele întrecerii sînt populare prin gazele de perete, agitații, în grupele sindicale.

Întrecerea socialistă, ce se extinde tot mai mult în gospodărie, este un mijloc puternic de îndeplinire a planului de producție. Ea însușește lupta muncitorilor pentru obținerea de recolte bogate.

F. Halaș, coresp.

Au terminat prașila a doua

— Pentru a obține recoltă bogată, trebuie să crești cu grijă plantele. Așa zic colectivității din comuna Leinaheim.

Terminind însămințatul, colectivității au început imediat prășitul sfeclei de zahăr și plivitul păioaseilor.

— Fiecare oră pierdută înseamnă recoltă mai puțină, le spunea brigadierul Ioan Olteanu, membrilor brigăzilor sale, care stau în fruntea celorlalte brigăzi la întrecerea culturilor, terminînd și prașila a doua.

— Am cîștigat întrecerea cu cele-

lalte brigăzi — le spuse brigadierul Olteanu — dar noi nu vom sta cu mina în sîn în timp ce brigada lui Gățăianu mai are încă mult de prășit; trebuie să-i dăm ajutor.

Și astfel, brigada lui Olteanu a ajutat brigăzii a III-a să termine și ea prașila a II-a.

Muncind cu sîrguință zi de zi, colectivității din Leinaheim au reușit să termine prașila a doua pe toate loturile însămințate cu porumb, floarea soarelui, mazăre, păstăi, sfeclă de zahăr, țelină, țepuș, usturoi, etc.

Mihai Pandele, coresp.

Mulgători fruntași

Frumoasă este munca de mulgător, de aceea a îndrăgiti-o și Ioan Negru de la G.A.S. Șiria. În munca sa, el își pune toată priceperea și astfel, zi de zi, însușindu-și metode științifice de lucru, el a reușit să-și depășească norma cu 53 la sută, iar mulgătorul Anton Ackerman își depășește norma cu 17 la sută.

V. Naghi, coresp.

FOILETON

IN AȘTEPTAREA COMISIEI

Ceea ce vreau să descriu în aceste rânduri, s-a întîmplat acum vreo două luni, cam prin 10—15 aprilie. S-o las de la capăt și să spun cum s-au întîmplat lucrurile.

Numele meu e Ioan Beretky, de meserie sudor la Centrul mecanic S.M.T. Arad și am locuit pe strada Gh. Dimitrov nr. 86, apartamentul 4. În acest apartament închiriasem o cameră mică, fără bucătărie și fără alte dependențe. Nu-i vorba, două persoane, — eu și soția — ne simțeam bine în această încăperie. Mult timp n-am rămas numai eu și soția. Familia noastră s-a înmulțit. Avem o fetiță. Și astfel, încăperea noastră nu mai corespundea cerințelor. Sfîștindu-mă eu soția, am hotărît să ne căutăm o locuință unde să avem și bucătărie.

Auzind despre ce e vorba, vecinul meu, Boroși, care locuia în aceeași casă, la apartamentul nr. 1, mi-a spus: „Uite ce, Ioane. Noi ne cunoaștem bine, te știu cum cumsecade și vreau să te ajut. Partidul mă trimite la o școală în București și probabil de acolo voi fi repartizat în producție în alt oraș, așa că dacă voi termina cu bine școala, îți predau fie locuința mea”. Vecinul meu Boroși a plecat la școală, s-a străduit să învețe bine și lăță că sosit și ziua cînd l-am felicitat pentru că fusese numit ca director la o fabrică.

Așa după cum ne-am înțeles, am făcut imediat cerere la Spațiul locativ pentru a-mi aproba locuința. Soția lui Boroși îmi semnă declarația de consimțămînt și apoi hîrtiile le-am dus la Spațiul locativ. Aici, un funcționar, după ce-mi luă hîrtiile, îmi spuse că se va deplasa o comisie la fața locului pentru a „constata” situația.

— Mă rog dacă astlea sînt formalitățile, fie și așa Principalul e să primești locuința — am eugetat eu.

Cînd am sosit acasă, soția și fetița s-au bucurat tare mult, aflînd că vom primi locuința cerută, iar eu mă simțeam oarecum mîndru de isprava mea. Era totul aranjat, doar comisia să sosească.

Zilele treceau una după alta. Ori de cîte ori bătea cineva la ușă, îmi ziceam: „asta-i comisia”. Soția stătea ore întregi la geam, uitîndu-se după toți trecătorii cu geantă — căci așa și-i închipuia dînsa pe tovarășii de la Spațiul locativ. Comisia însă nu mai venea.

Ne mai avînd răbdare să aștept, m-am dus din nou la Spațiul locativ, am căutat cererea, care cu greu a fost găsită într-unul din dosare unde și-aștepta rezolvarea, și m-am prezentat cu ea la tov. Remus Lucian, vicepreședintele statului popular orășeneș. După ce-și aruncă privirea peste ea și văzu despre ce-i vorba, tov. Lucian scris pe colțul din stînga al cererii: „Se va cerceta situația la domiciliu”, și-și așternu cunoscuta sa iscălitură. Apoi îmi zise:

— Ești liber, poți pleca. Du cererea din nou la Spațiul locativ, că le-am scris ce au de făcut.

Drept să spun, am rămas surprins de înțelegerea cu care mi-a rezolvat tovarășul vicepreședinte al statului popular cererea. Așa oameni mai zice și eu. În două minute mi-a rezolvat situația!

Am plecat din nou cu cererea la Spațiul locativ, avînd toată încrederea că acum se va rezolva imediat. Am așteptat din nou la rînd pînă am ajuns să vorbesc cu funcționarul care primea cererile. Acesta, văzînd iscălitura și rezoluția pusă de tov. Lucian, îmi zise: „Las-o aici că știu noi ce avem de făcut cu ea”.

— Bine, dar...

— Nici un dar, du-te acasă și fii liniștit, cererea se rezolvă.

Ce eram să fac? M-am dus acasă și am așteptat o zi, două, trei, o săptămînă, dar la fața locului nu mai venea nimeni.

Am mai lipsit o zi de la lucru, m-am dus din nou la Spațiul locativ să văd de soarta cererii mele. De data aceasta am găsit-o pe masa tov. Oprea, care o studiasse și el și puse pe colțul din dreapta o altă rezoluție, care zicea: „Se va deplasa comisia la fața locului” și, natural... iscălitura. Încecai să mai întreb ceva, dar tov. Oprea mă liniști spunîndu-mi:

— Du-te tovarășe, acasă, comisia te ajunge din urmă. Cererea e ea și rezolvată.

Am răsuflat ușurat și am pornit cu pași grăbiți spre casă, unde mă întîmplat soția să-i spun vestea cea mare.

Iarăși am stat cîteva zile, așteptînd comisia, după care m-am dus din nou la Spațiul locativ și apoi, cu cererea, la tov. Lucian. De data aceasta rezoluția pusă de tov. Lucian pe cerere suna mult mai grav: „Care e cauza de nu s-a deplasat comisia? Să se răspundă imediat” și iar... iscălitura.

Cererea mea începu să imbrace diferite nuanțe de culori: roșu, albastru închis, albastru deschis, după cum era cîrneala din stîloul fiecărui semnatar. Rezoluțiile și iscăliturile îi dădeau înfățișarea unui act de mare importanță.

Totuși comisia n-a venit.

Am mai umblat de atunci de multe ori pe la Spațiul locativ pentru rezolvarea cererii, dar aici se produceau unele schimbări. Locul tov. Oprea îl luase tov. Măreg, la el cererile se rezolvă imediat. Locuința solicitată de mine a fost repartizată cetățeanului Gheorghe Mesaros, care făcuse cerere pentru aceeași locuință înainte de mine. Atunci de ce am fost purtat zile în șir, de ce nu mi s-a spus de la început cum stau lucrurile?

Poseorul bonului de la oficiul de închiriere a intrat de cîteva zile în locuință, iar eu, care mă mutasem în ea cu consimțămîntul celui care plecase și așteptam doar bonul de la Spațiul locativ, sînt nevoit acum să-mi caut altă locuință.

Cine poartă vina că am pierdut atîtea zile umblînd de la Spațiul locativ la tov. Lucian, iar de la tov. Lucian la Spațiul locativ și pînă la urmă am rămas doar cu niște rezoluții și iscălituri ale unor oameni cu munci de răspundere? Cred că e lesne de înțeles.

Acum mă întreb: oare altă de puțin valoarează rezoluțiile și semnăturile acestor tovarășii?

Ioan Beretky, sudor la Centrul mecanic S.M.T. Arad

Spirit gospodăresc

Halta Comlăuș din secția L. 8 Arad, avea pînă nu de mult o înfățișare nu prea plăcută. Pereții erau zgîrîiați și mîzgăliți cu creionul, sala de așteptare era de asemenea murdară. Vechiul cantonier nu se îngrijea ca halta să aibă un aspect plăcut.

Nu demult, vechiul cantonier a fost schimbat cu cantonierul Nicolae Bătrînuț. Noul cantonier, împreună cu soția sa, Floarea, care este membră în gospodăria agricolă colectivă din Sîntana, au muncit zile de-a rîndul pentru a da un aspect plăcut haltei Comlăuș. Ei au vîruiat pereții haltei albi în exterior, cit și în interior, au așezat cîteva rînduri de flori, au reparat gardul din jurul cantonului, au tencuit graiul de linga canton, astfel înțelegînd acum călătorilor li-e drag să aștepte trenul la această halță.

La fel ca Nicolae Bătrînuț, au făcut și cantonierii Simion Cilan de la halta Utiș, Ioan Miclea de la halta Cherechi și alții. Această inițiativă de înfrumusețare a cantoanelor C.F.R. ar trebui să-o ia și alți cantonieri ca Lazăr Rusu de la cantonul nr. 1 secția L. 10, districtul Pincoia, Dumitru Cigireanu de la cantonul nr. 4, secția L. 8 Arad districtul 5 Zimandul Nou și alții, care locuiesc în cantoanele C.F.R. și permit ca acestea să aibă un aspect plăcut.

Pavel Butaru, coresp.

La ocolul silvic din Șebîș

Muncind cu rîvnă la îndeplinirea planului de producție, colectivul de muncă al Ocolului silvic din Șebîș, în fruntea căruia se află tov. Teodor Bura, a reușit ca pînă la începutul lunii mai să-și îndeplinească planul de producție pe primul semestru al acestui an la toate sortimentele, în afară de mîngal, în proporție de 109 la sută.

Pentru a nu întîmplea în iarna viitoare aceleași greutăți care au fost îndeplinite iarna trecută în problema lemnului de foc, Ocolul silvic a acordat o deosebită atenție fasonării și transportului acestor lemne. Datorită acestui fapt, ei au reușit să-și îndeplinească înainte de termen planul trimestrial la fasonatul lemnului de foc de esență tare în proporție de 126 la sută, la cele de esență moale în proporție de 102 la sută, iar la transportul lemnului de esență tare planul a fost îndeplinit în proporție de 103 la sută.

Paralel cu extragerea lemnului din păduri, tovarășii de la Ocolul silvic se îngrijesc îndeaproape și de împăduriri. Planul de împădurire pe primul semestru al anului curent a fost îndeplinit în proporție de 160 la sută, iar la combaterea razătoarelor care dăunează puieților tineri planul a fost îndeplinit în proporție de 420 la sută.

La Ocolul silvic din Șebîș se produce și bunuri de larg consum necesare țărănilor muncitori. Printre acestea se pot enumera: oști pentru căruța la care planul trimestrial a fost îndeplinit în proporție de 1.500 la sută, rude pentru călătura, obezi, și spîrte pentru roți, cozi de sape și altele.

În lupta pentru îndeplinirea planului de producție s-au evidențiat brigadierii Teodor Popa și Vasile Miclea, precum și pădurarii Gherman Deliman și Gavrilă Drăghici.

Cultura fizică și sport

Noi succese ale lui Emil Zaiopex

Duminică, la Paris, s-a desfășurat o probă de atletism pe 5000 metri. Emil Zaiopex a reușit să obțină un nou record mondial la această probă, întrecînd cu o secundă performanța lui Gunder Hagg.

În cadrul unui concurs de atletism desfășurat marți seara pe stadionul din Bruxelles, cunoscutul atlet cehoslovac Emil Zaiopex a stabilit două noi recorduri mondiale de mare valoare. El a doborât propriul său record pe distanța de 10.000 m. plat, realizînd timpul de 28'54"2/10. Recordul mondial precedent era de 29'01"6/10 și fusese stabilit în luna noiembrie a anului trecut.

Tot în cursul aceleiași probe, Zaiopex a îmbunătățit și recordul mondial pe distanța de 6 mîle cu timpul de 27'59"2/10. Vechiul record mondial era de 28'05"4/10. În prezent, atletul cehoslovac este deținător al 9 recorduri mondiale.

În meciul care se va disputa azi, în cadrul campionatului de fotbal de categoria A, la Simeria, dintre echipa

Un meci de handbal la Sinicolaul Mare

1.500 de spectatori au asistat la meciul de handbal care s-a disputat duminică în cadrul campionatului regional în orașul Sinicolaul Mare. Echipa gazdă a meritat victoria datorită faptului că a fost mai omogenă. Jocul, în general, a fost la un nivel tehnic multumitor. În linia de apărare au fost însă greșeli, apărătorii ambelor echipe avînd un slab sistem de apărare. Redăm cîteva aspecte înregistrate în timpul meciului.

Scorul este deschis de echipa locală în minutul 5. Jocul pe urmă se desfășoară la ambele porți, echipele avînd mai multe ocazii de marcări. În minutul 12, rezultatul devine egal: 3—3. O schimbare făcută de echipa locală, înlocuind pe jucătorul Hansinger cu Hein, face ca jocul să devină mai rapid și mai spectaculos.

Chiar în primele minute de la intrarea acestui jucător pe teren, localnicii reușesc să ridice scorul la

4—3. Nu trec nici 2 minute și oaspeții obțin o lovitură de 13 metri și înscriu punctul egalizator.

Jucătorul Hein, un bun hanbalist, reușește să înscrie din nou cel de al 5-lea punct: 5—4, dar după două minute, oșpeții egalează din nou. Pînă la terminarea reprizei, echipa locală atacă mai mult și reușește să înscrie încă două puncte. Astfel rezultatul în prima repriză este de 7—5 în favoarea ei.

În repriza a doua, echipa gazdă continuă să conducă cu două puncte diferență față de echipa oaspeților: 8—6. După o combinație frumoasă, inițiată de echipa gazdă, jucătorul Wilp reușește să înscrie din nou un punct, ca mai târziu jucătorul Ghăman să ridice scorul la 10—6.

Jocul se termină cu rezultatul final de 11—9 în favoarea echipei „Progresul” Sinicolaul Mare.

I. Bachmann, coresp.

Meciul Metalul Hunedoara—Framura roșie UTA

pele Flamura roșie UTA—Metalul Hunedoara, echipa arădiană va alina, după toate probabilitățile, ur-

mătoarea formație: Kiss, Szűcs, Dușan, Farmati, Kapás, Serfőző, Jurcă, Don, Vaczi, Mercea, Birău.

Tronica evenimentelor internaționale

In jurul conferinței de la Geneva

În cursul ultimelor zile la conferința de la Geneva au continuat lucrările pe marginea punctului de pe ordinea de zi privitoare la Indochina. Statele democratice au depus în acest răstimp noi eforturi pentru a se ajunge la înțelegere. Atrag atenția în deosebi propunerile lui Ciu En-lai, șeful delegației R. P. Chineze, care a prezentat măsuri imediate și concrete, sintetizate în următoarele puncte: încetarea totală a focului în Indochina; convorbiri între părți pentru reglementarea zonelor teritoriale; interzicerea introducerii de noi efective și materiale de război în Indochina, odată cu încetarea ostilităților; controlul respectării măsurilor privitoare la încetarea focului de către o comisie mixtă a reprezentanților ambelor părți; alcătuirea unei comisii neutre în sarcina cu urmărirea respectării măsurilor luate; garantarea hotărârilor adoptate la Geneva de către participanții la conferință; rezolvarea problemei prizonierilor de război și a persoanelor internate.

Propunerile delegației R. P. Chineze au fost primite cu satisfacție de opinia publică. Despre aceste propuneri un ziarist francez scrie că: „Se pare că ele constituie un ansamblu care cuprinde toate acțiunile esențiale. Într-un spirit de natură să ajute negocierile”. Ele au făcut o profundă impresie în cercurile conferinței. De aceea, discuțiile care au urmat și progresele înregistrate sînt strîns legate de aceste propuneri.

Simbătă, 29 mai, cele două delegații care discută la Geneva problema Indochinezei, au dat un comunicat. În baza căruia se poate spune că, de la începutul conferinței, s-a făcut primul pas spre încetarea războiului în Indochina. La propunerile ministrului afacerilor externe al Marii Britanii, A. Eden, care anterior a avut convorbiri în acest sens cu V. M. Molotov, delegațiile la conferință au căzut de acord ca reprezentanții celor două comandamente (al Franței și R. D. Vietnam) să se întrunească și să analizeze la Geneva și în Indochina, la fața locului, modalitățile încetării focului.

Acceptarea de către Bidault de a se stabili un contact apropiat între Franța și R. D. Vietnam, nu reprezintă altceva decît retragerea aparentă a guvernului francez de pe pozițiile „politice de forță”. Bidault a fost nevoit să lîncească de cît seama de glasul maselor populare franceze și să renunțe la intențiile de a „negocia” doar cu marionetile indochineze — reprezentanții lui Bao Dai. Numai constrînse și forțate de presiunea evenimentelor — comentează Pierre Courtade — guvernul francez și Washingtonul au acceptat să subscrivă la acordul din 29 mai, sau cel puțin să nu i se opună în mod deschis. Însă intențiile lor ascunse încă nu s-au schimbat.

Principalul rămîne însă că la Geneva au loc concomitent două ședințe: ale reprezentanților celor două comandamente din Indochina și cele obișnuite ale ministrilor afacerilor externe; iar la aceste ședințe continuă să se obțină unele rezultate pozitive.

Contactul dintre reprezentanții militari ai celor două părți și-a dovedit din primele zile eficacitatea. La

ei S.U.A. de a pune conferinței bețe-n roate.

Dar, după cum am amintit, în ciuda voinței delegației S.U.A., s-au realizat unele progrese. Și cum — aceasta o subliniază numeroși observatori de la Geneva — „delegația americană manifestă nervozitate ori de cîte ori se pare că se ajunge la un acord”, „nu s-a putut stapîni nici de data aceasta.

Convocarea reprezentanților celor două comandamente din Indochina și discutarea problemei controlului aplicării acordului asupra încetării focului în Indochina a prilejuit noi acțiuni din partea delegației americane.

Astfel, încă duminică, 30 mai, s-a răspîndit știrea că unele delegații, printre care și S.U.A., interpretează după bunul lor plac comunicatul elaborat cu o zi mai înainte (!) și că experții americani au fixat „noi linii” ale politicii americane. Ce reprezintă aceste „linii” ne-au arătat ședințele următoare ale conferinței și declarațiile politicienilor americani.

În timp ce, în principiu, delegațiile la conferința de la Geneva sînt de acord cu propunerile delegației R. P. Chineze și ale lui V. M. Molotov, reprezentanții S.U.A. s-au situat pe o poziție care îngreunează realizarea unei hotărîri de comun acord. Partea americană s-a pronunțat împotriva controlului exercitat de o comisie mixtă, invocînd „ineficacitatea comisiei neutre din Coreea”. Nu este însă pentru nimeni un secret că această comisie nu a putut activa chiar datorită pedicilor pe i-lea ridicat partea americană. Pe de altă parte, pentru a crea greutăți și mai mari, delegația S.U.A. a condiționat participarea în comisia neutră de considerente ideologice, afirmînd că: „țările comuniste nici nu pot fi neutre”. Cu alte cuvinte S.U.A. se teme că participarea țărilor democratice la controlul ce se va exercita în Indochina îi va zădărnici planurile în această regiune.

„Noile linii” se referă și la problema garanțiilor. Delegația americană susține principiul garanțiilor individuale, în dauna principiului garanțiilor colective, unanim recunoscut de singurul just. Practic principiul garanțiilor individuale deschide posibilitatea S.U.A. să intervină în Indochina, fără asentimentul celorlalte state participante la conferința de la Geneva. Astfel el nu contravine planurilor S.U.A. de penetrare în Asia și în consecință furnizează un instrument al „politicii de pe pozițiile de forță”.

Tergiversarea lucrărilor conferinței de la Geneva de către unele delegații este condamnată cu asprime pe arena politică internațională. În Franța cresc protestele de mare amploare ale poporului. Aceasta a avut influență și asupra a numeroși deputați ai Adunării Naționale franceze care au interpellat guvernul în problema Indochinei. Dezbaterile Adunării Naționale franceze, sporirea numărului motiunilor de protest care sosesc la Geneva, mingurile desfășurate sub semnul instaurării păcii în Indochina, demonstrează dorința oamenilor simpli de pretutindeni: reglementarea definitivă a problemelor internaționale litigioase și apărarea păcii.

I. Popa

Lucrările conferinței de la Geneva

GENEVA. (Agerpres). — TASS. După cum s-a arătat la 2 iunie a avut loc la Geneva prima întrînire a reprezentanților celor două comandamente. Delegația reprezentanților înaltului comandament al Republicii Democratice Vietnam este condusă de Ta Kuang Bin, locțiitor al ministrului Apărării Naționale al Republicii Democratice Vietnam, și membru în delegația R. D. Vietnam la conferința de la Geneva. Delegația comandamentului francez este condusă de generalul de brigadă Dellel. La 3 iunie, reprezentanții celor două

comandamente s-au întrunit în cea de a doua ședință a lor.

GENEVA. (Agerpres). În cadrul conferinței de la Geneva, a ministrilor Afacerilor Externe, la 3 iunie a avut loc o ședință restrînsă a celor două delegații, sub președinția lui A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, și a continuat examinarea problemei restabilirii păcii în Indochina. Următoarea ședință consacrată acestei probleme se va desfășura la 4 iunie, iar la 5 iunie va avea loc o ședință plenară care va dezbate problema coreeană.

Grave divergențe în problema Indochinei între grupul gaullist U. R. A. S. și Laniel

PARIS. (Agerpres).

Presa pariziană se ocupă pe larg de gravele divergențe ivite în problema Indochinei între grupul gaullist U.R.A.S. — partid al majorității guvernamentale — și Laniel, președintele consiliului de ministri, divergențe care au ieșit la iveală cu prilejul demisiei lui Jacquet și a refuzului lui Schmittein de a-l înlocui în funcția de ministru pentru statele asociate.

Comentarii aceste incidente, corespondenții de presă din Occident subliniază că ea n-a provocat nici un fel de surpriză, întrucît, potrivit relațiilor agenției Reuter, „încă de la începutul conferinței de la Geneva, numeroase delegații și-au dat seama de serioasele deosebiri de păreri care existau între Jacquet și ministrul afacerilor externe Bidault”.

Ziarele amintesc de asemenea că în repetate rânduri, fostul ministru pentru statele asociate s-a pronunțat pentru încetarea ostilităților din Indochina. În luna noiembrie anul trecut, Jacquet a calificat interviul acordat de Ho Și Min revistei suedeze „Expressen”, în care conducătorul Republicii Democratice Vietnam s-a declarat în favoarea încheierii armistițiului, ca fiind „de cea mai mare importanță” și a cerut guvernului francez să accepte aceste propuneri. În urma presiunilor exercitate de ministrul M.R.P. din guvern, Jacquet a fost însă obligat să dea

publicității o declarație în care a arătat că reacțiile sale la interviul lui Ho Și Min nu angajează guvernul, ci exprima numai părerea sa personală.

Divergențele existente între guvern și Jacquet au ieșit la iveală și cu prilejul desemnării delegației franceze la conferința de la Geneva, cînd ministrul pentru statele asociate a fost inclus în delegație numai după ce ministrul gaullist au amenințat că demisionează din guvern.

Într-o declarație făcută ziarului „La Republique de Seine-et-Marne” cu cîteva zile înainte de a demisiona, Jacquet și-a exprimat nemulțumirea față de actuala politică a guvernului francez și față de atitudinea lui Bidault la Geneva.

Subliniind că vacanța provocată în guvern de demisia lui Jacquet și de refuzul lui Schmittein „constituie un simptom al existenței unor profunde fricțiuni în simul guvernului”, ziarul „Combat” își exprimă părerea că acest incident s-a produs în momentul cînd în parlament a început o nouă și grea discuție cu privire la Indochina și cînd partidul M.R.P. se pregătește să ceară deschiderea dezbaterilor asupra ratificării tratatului comunității defensive europene. Fără îndoială, scrie ziarul în încheiere, că toate aceste evenimente vor avea urmări dintre cele mai serioase asupra evoluției situației politice din Franța în următoarele cîteva săptămîni.

Rezoluția de protest împotriva atrocităților comise de colonialiștii francezi

PEKIN. (Agerpres). Agenția vietnameză de informații anunță că în cursul lunii mai a avut loc o întrînire a președintel și altor reprezentanți ai vietnamezilor catolici din regiunea malului stîng al Fluviului Roșu în cadrul căreia s-a adoptat o rezoluție de protest împotriva atrocităților comise de colonialiștii francezi.

La întrînire au participat 125 delegați reprezentînd 270.000 de cre-

dincioși catolici din această regiune. Într-o scrisoare adresată președintelui Ho Și Min și delegației Republicii Democratice Vietnam la conferința de la Geneva, participanții la întrînire au arătat că în primele trei luni ale anului 1954 bombardamentele inamice au distrus 50 de cămine locale de populație catolică în regiunile Kailong și Thabinh, 16 biserici au fost incendiate. Peste 1000 de credincioși catolici au fost uciși.

O conferință de presă care demască activitatea organizațiilor de spionaj din Germania occidentală îndreptată împotriva R. D. Germană

BERLIN. (Agerpres). — A.D.N. anunță: La 3 iunie a avut loc la Departamentul presei de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane o conferință de presă, la care reprezentanții secretariatului de stat pentru problemele securității de stat al R.D. Germane, Borman, a vorbit despre activitățile de spionaj și străini despre încercările centrelor de spionaj și teroriste din Berlinul occidental de a împiedica întrerînire în curînd a celei de a doua întrîniri a tineretului din întreaga Germania.

La această conferință de presă au

luat cuvîntul Christa Larbs, fosta colaboratoare a organizației de spionaj vest-berlineze „Grupul de luptă împotriva neomiei”, Karl Seunst, fost președinte al organizației teroriste de tineret vest-germane „Unitatea camaraderescă a tineretului german” și Peter Rank, fost funcționar al organizației germane auxiliare paramilitare de pe lîngă trupele americane de ocupație. Ei au citat exemple concrete dovedind activitatea subversivă desfășurată de organizațiile de spionaj din Germania occidentală și din Berlinul occidental împotriva Republicii Democratice Germane.

In Franța a fost retrasă din vînzare broșura „Adevărul asupra armatei europene”

PARIS. (Agerpres). Acum cîteva zile, bibliotecile franceze au primit o circulară emisă de ministrul apărării naționale, prin care se cerea imediată retragere din vînzare a broșurii „Adevărul asupra armatei europene” și în care se prevedea sancționarea celor care nu se vor conforma acestor dispoziții.

Autorii broșurii „Adevărul asupra armatei europene”, printre care se numără mai mulți ofițeri superiori, n-au făcut decît să analizeze în amănunțime conținutul acordurilor de la Bonn și Paris, considerînd pe drept cuvînt că în fața textului acestor tratate care conștănesc renunțarea Germaniei occidentale și abandonarea suveranității franceze, comentariile sînt de prisos.

Subliniind că „principiul integrității și al denaționalizării nu urmărește decît un singur scop: a găsi expedientul necesar pentru a camufla în ochii opiniei publice reconstituirea unei armate germane”, autorii broșurii demonstrează, pe baza articolelor cuprinse în protocolul militar și în tratatul de la Paris, că aceste planuri duc la distrugerea armatei franceze, ai cărei soldați vor

fi integrați în diviziile „europene”, în timp ce Germania occidentală va putea dispune de o puternică armată autonomă. În eventualitatea ratificării tratatului armatei europene, arată autorii broșurii, „nu numai cadrele militare de carieră, așa cum se credea la început, ci toți cetățenii francezi vor fi puși sub autoritatea comunității defensive”. În schimb, „renașterea militarismului german nu este cu nimic împiedicată dimpotrivă, chiar statul major al viitoare armate germane va avea deschise în fața sa toate perspectivele pentru a ajunge la supremație în cadrul comunității”. În felul acesta, apărarea Europei nu va fi cu nimic îmbunătățită, iar viitorul ei politic va fi poate compromis pentru multă vreme. Cit despre Franța, putem afirma că lipsită de atribuțiile unei națiuni libere, devenită un stat subaltern, legată de hotărîrile altora, ea va fi servit la instaurarea dominației germane înainte de a dispărea din istorie.”

În continuare, autorii broșurii subliniază de asemenea că tratatul de la Paris încalcă prevederile constituției franceze în ce privește suveranitatea națională.

TELEGRAM

Domnului
GUNNAR HEERUP
președintele asociației de prietenie
Danemarca-România
Copenhaga
Cu prilejul încetării din viață a
lui Martin Andersen Nexø, distins
scriitor care și-a pus întreaga sa
putere de creație în slujba culturii,
pentru cauza păcii și prieteniei între
popoare, vă exprimăm sincerile noastre
condoleanțe.
Președintele Institutului Român
pentru Relații Culturale cu
Scandinavia
MIHAIL ROȘIANU

CĂTRE
CONSILIUL MONDIAL AL PĂCII
Viena
Alături de luptătorii pentru pace
din întreaga lume, partizanii păcii
din Republica Populară Romînă îm-
părtășesc profunda durere pricinuită
de pierderea cunoscutului și iubitului
scriitor danez Martin Andersen Nexø,
eminent fruntaș al mișcării mondiale
pentru pace.
Cîstindu-i memoria, partizanii
păcii din țara noastră își vor spori
eforturile în lupta pentru triumful
cauzei păcii și prieteniei între po-
popoare.

COMITETUL PERMANENT
PENTRU APĂRAREA PĂCII
DIN R.P.R.

CONSILIULUI DANEZ AL PĂCII
Copenhaga
În numele partizanilor păcii din
Republica Populară Romînă vă trans-
mitem condoleanțe pentru pierderea
cunoscutului și iubitului scriitor
Martin Andersen Nexø, fruntaș emi-
nent al mișcării pentru apărarea
păcii.

COMITETUL PERMANENT
PENTRU APĂRAREA PĂCII
DIN R.P.R.

Deșchiderea
celui de al 13-lea Congres
al Partidului Comunist Francez
PARIS. (Agerpres). TASS trans-
mite:

La 3 iunie s-a deschis la Ivry-sur-
Seine, suburbia muncitorească a Pa-
risului, cel de al 13-lea Congres al
Partidului Comunist Francez. La
congres participă 960 de delegați care
reprezintă federațiile departamen-
tale ale partidului. La congres asis-
tă de asemenea oaspeți din partea
partidelor comuniste din Anglia,
Belgia, Danemarca, Germania oc-
cidentală, Norvegia, Austria, Ar-
gentina, Suedia, Israel și din alte
țări.

Ordinea de zi a congresului cuprinde următoarele probleme:

- 1) Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez.
 - 2) Problemele muncii organizatoare a partidului.
 - 3) Partidul comunist și tineretul.
 - 4) Alegerea Comitetului Central și a Comisiei controlului financiar.
- Delegații au ales președintele congresului din care fac parte: Maurice Thorez, Jacques Duclos, Marcel Cachin, Frederic Joliot-Curie, Laurent Casanova, Benoit Frachon și alți activiști de seamă ai Partidului Comunist Francez și ai mișcării muncitorești din Franța.
- După alegerea comisiilor — politică, organizatorică, de tineret și de validare — a luat cuvîntul Jacques Duclos, care a prezentat raportul la primul punct al ordinii de zi.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, azi, 6 iunie: „Epozele purpurii” (colorat) Repr. 3, 5, 7 și 9.
Duminică matineu la orele 11.30.
„NICOLAE BALCESCU” prezintă pînă la 9 iunie: Vasa Jelesnova (colorat). Repr. 3, 5, 7 și 9.
Duminică matineu la orele 11.30.
„HERBAK JANOȘ” azi, 6 iunie: Oameni curajoși Repr. 3, 5, 7 și 9.
Duminică matineu la orele 11.30.
„I. L. CARAGIALE”, azi, 6 iunie: „Poarta nr. 6”. Repr. 3, 5, 7 și 9.
Duminică matineu la orele 11.30.
„TIMPURI NOI”, pînă la 11 iunie: Imagini de pe Tisa. — Bazinul de înot Floreasca. — Gropa. — Pioniera nr. 2 — Jurnal de actualitate. — Repr. de la orele 3 în continuare.
Duminică matineu de la orele 10 pînă la 13.
„SOLIDARITATEA” (Gai), azi, 6 iunie: Cu inimă tinăre Repr. la orele 7 seara. Duminică, repr. la orele 3, 5 și 7.
„MAXIM GORKI” (Micălașca): pînă la 8 iunie: Aventura la castel Duminică repr. la orele 2, 4, 6 și 8.
Programul cinematograficelor din regiune:
„NICOLAE BALCESCU” azi, 6 iunie: Azilul de noapte.
„PETOFI SANDOR” (Radna): azi, 6 iunie: Petru cel mare (Seria I-a).
„POPIU AR” (Stiracina): azi, pînă la 6 iunie: Vacanță cu Andel.

Comunicatul F. S. M. cu privire la convocarea unei conferințe sindicale europene

VIENA. (Agerpres). — TASS anunță: Secretariatul Federației Sindicale Mondiale a dat publicității un comunicat în care subliniază că hotărîrea cu privire la convocarea unei conferințe sindicale europene a găsit un larg răspuns în toate țările Europei. În comunicat se spune:

„Comunicarea cu privire la convocarea unei conferințe sindicale europene, care va avea loc între 20 și 22 iunie la Berlin și care este deschisă tuturor organizațiilor sindicale, precum și reprezentanților tuturor ramurilor muncii a fost primită cu mare interes.

O delegație de artiști sovietici a plecat în Elveția

MOSCOVA. (Agerpres). TASS anunță:

Răspunzînd invitației direcției parcurilor populare din Elveția, la 3 iunie a părăsit Moscova, plecînd în Elveția un grup de artiști sovietici în frunte cu Mitrofan Bolotnikovski, director al Filarmonicii de stat din Moscova.

Cîntăreții, muzicienii, dansatorii și artiștii de circ sovietici, care fac parte din delegație, vor da cîteva spectacole în parcurile din Elveția.

Rezultatele alegerilor pentru Adunarea Populară R.P. Albania

TIRANA. (Agerpres). Agenția Telegrafică Albaneză anunță:

Ziarele albaneze au publicat comunicatul comisiei electorale centrale cu privire la rezultatele alegerilor pentru Adunarea Populară a R.P. Albania, care au avut loc la 30 mai.

În comunicat se arată că din 702.476 de alegători înscrși au luat parte la vot 701.942 persoane, adică 99,92 la sută. Pentru candidații Frontului Democrat au votat 700.983 de alegători, adică 99,86 la sută din alegători. Astfel, toți cei 134 candidați ai Frontului Democrat au fost aleși deputați în Adunarea Populară.

Ziarul „Zeri i Popullit” scrie că rezultatele alegerilor dovedesc „unitatea de monolit a poporului în Frontul Democrat condus de partid”. Alegerile din 30 mai, arată ziarul, au constituit o strălucită victorie a Frontului Democrat, o expresie a aprobării depline a politicii interne și externe duse de Partidul Muncii și de guvern, care corespunde în întregime intereselor și aspirațiilor poporului și are drept scop îmbunătățirea continuă a condițiilor materiale și culturale de trai ale oamenilor muncii.

La 30 mai, poporul albanez a votat pentru pace, pentru micșorarea încordărilor internaționale.